

A Zene Unnepének napján június 21-én rendhagyó koncertre készül a Pannon Filharmonikusok. Mesterek és Tanítványaik címmel fiatal tehetségeket kísér a zenekar, akik életkoruk alapján még az iskolapadot koptatják, de máris számos hazai és nemzetközi elismeréssel rendelkeznek. Ha nem lenne egy kissé elcsépelet a kifejezés, akkor azt mondanám, igazi csodagyerekek játékában gyönyörködhet a közönség Pécs egyik frissen átadott közterén, a Kossuth téren, 17 órai kezdettel.

A képen a háttérben Csányiné Imre Zsuzsanna tanárnő, előtte Domján Katalin.

Domján Katalin 11 éves és a pécsi Szent Mór Iskolaközpont Zeneiskolájában tanul, csellón játszik. Éppen egy ilyen óra után látogattam meg, beszélgetésünk előtt a szülők sietve beadták neki az ebédet, rövid üdvözlés után a táskával elviharzottak. Ennyivel is könnyebb lesz hazamennie Katinak, hiszen ő még marad az iskolában. Hiába a mai gyerekek csak aludni járnak haza. Nem akarom húzni az időt, felteszem a kérdéseimet, hiszen a kis művész palántának még van dolga bőven.

- Mikor kezdtél el hangszeren játszani?
- Nyolc évesen kezdtem el zenét tanulni itt ebben az iskolában, a szolfézs tanárom Zsuzsa néni csellózott, ott halottam először ezt a hangszeret és egyből megtetszett nekem. Ekkor határoztam el, hogy én is csellózni fogok.
- Gondolom egy tanárnak az a legnagyobb elismerés, amikor a tanítvány a nyomdokaiba kíván lépni – fordulok Csányiné Imre Zsuzsannához.
- Szerencsésnek tudhatom magam, hiszen az iskolaközpontban művészeti iskola működik, amelynek a zene tagozatán tanítok, sok-sok tehetséges gyermeket. Ugyanúgy működünk, mint bármelyik zeneiskola az országban, tehát a gyerekek a tanítás után jönnek hozzám és elmondhatom, hogy nagy szeretettel foglalkozom velük, főleg az ilyen szorgalmas és tehetséges tanulókkal, mint Kati.
- Szolfézs tanulással kezdődött a zenei tanulmányod, mi történt később –fordulok ismét a kis zenészhez.
- Második osztálytól lehetett hangszeret választani és a korábban említett okok

miatt én a csellót választottam. Bár, ha belegondolok volt még egy oka a hangszerválasztásnak, az unokatestvérem is ezen játszott, ami szintén befolyásolta a döntésemet.

- Milyen könnyen lehet ezen a hangszeren eredményeket elérni?
- Egy hónap múlva már dallamokat tudtam kicsalni belőle, és egyszerűbb szerzeményeket játszott már rajta. A szolfézsz az, ami egy kicsit nehezebb a számomra.
- Hamarosan egy nagy élményben lesz részed, játszani fogsz egy koncerten a Pannon Filharmonikusokkal. Mit gondolsz, miért téged választottak?
- Gondolom azért, mert ügyes vagyok...
- Mit fogsz játszani?
- Nölck D-dúr concertinoját, ami nem túl hosszú mű, mindössze két oldal. A nehézsége sem annyira vészes.
- Gondolom ez nem csak a tanítványnak nagy megtiszteltetés, hanem a mesternek is – kérdezem a tanárnőt.
- Valóban így van, nagy megtiszteltetés a számunkra a koncert lehetőség a filharmonikusokkal. Bár Katalin szerényen hallgatott róla, azért annyit még hozzátennék, hogy 2008-ban ő nyerte az országos cselló versenyt. Számos egyéb hangszeres versenyen is indult és nagyon jó eredménnyel végzett ezeken. Bizonyára ez is benne van a mostani meghívásban. Úgy tudom, hogy a többi fellépő is országos első a maga hangszer kategóriájában.
- Katalin, a tanulás is ilyen jól megy?
- Általában kitűnő a bizonyítványom, tehát nem panaszkodhatok. A cselló mellett a történelem és a matematika a kedvenc tantárgyam.
- A jövőben is fogsz a hangszeres zenével foglalkozni?
- Igen, bár nem zenésznek készülők most úgy gondolom felnőtt korban szívesen lennék sebész.

Ezek után a riporter már nem tehet mást, mint megjegyzi: a csellózás és a sebészet bár látszólag nagyon távol állnak egymástól, mégis hasonló képességeket igénylő tudományok. Könnyű kéz kell hozzá, jó ritmusérzék és persze szorgalom, ami nem elhanyagolható mindkét területen. Kati most 11 éves és rendkívüli zenei tehetség. Még bármi lehet, az is, hogy a zene irányába billen ez a most még oly érzékeny mérleg. Mindenesetre bármelyiket választja, szurkolunk neki, hogy olyan remekül csinálja, mint most a csellózást.